

Radio Roma Libera - Roberto De Mattei hodnotí Františka Bergglia: Fratelli Tutti. Nejhorší papež historie! Ničitel Církve se pohybuje již zcela mimo křesťanský okruh

- CZ24 News | 22. října 2020

ROBERTO DE MATTEI komentuje základní rysy nové papežovy encykliky a dochází k závěru, že se ničitel Církve pohybuje již zcela mimo křesťanský okruh

Třetí encyklika papeže Františka *Fratelli Tutti* podepsaná 3. října v Assisi se jeví jako závěrečný dokument jeho pontifikátu, jeho zvláštní politická závěť. Neboť tato encyklika je politika, jako celý pontifikát papeže Františka.

Jeden z nejvěrnějších spolupracovníků papeže Františka, Andrea Tornielli, ředitel zpravodajství Svatého stolce, při představování nepoužívá termín „politická“, ale „sociální“, což je v podstatě totéž, a píše: *Nová encyklika Fratelli Tutti se představuje jako souhrn Františkova sociálního magistéria a shrnuje systematickým způsobem podněty předložené v projevech, diskusích a vystoupeních v prvních sedmi letech pontifikátu.*

Svědomí lidstva

Původ a inspirace – říká Tornielli – je jistě prezentován v Dokumentu o lidském bratrství pro světový mír a soužití podepsaném 4. února 2019 v Abu Dhabí společně s Velkým Imámem z Al-Azhar Ahmadem Al-Tayybem.

Al-Tayyb je jedním z autorů, který je nikoliv náhodou v encyklice nejvíce citován; sám v prvním komentáři na svém twitteru napsal, že je to „poselství, které obnovuje v lidstvu jeho svědomí“.

Že by Al Tayyb a papež František měli stejné svědomí lidstva? V jakém smyslu? Papež Bergoglio vysvětluje: *Sníme jako jediné lidstvo, každý s bohatstvím své víry a svého přesvědčení, každý svým vlastním hlasem, tutti fratelli.*

Absolutní pravdou tedy není Ježíš Kristus, v jehož jméně a skrze jehož křest jsou křesťané bratři. Bratrství je vyšší hodnota než Kristus, protože podle papeže Františka by bylo schopno uvést do souladu katolíky, muslimy, buddhisty i samotné ateisty, kteří také mají svou víru a přesvědčení.

Papež František na začátku encykliky připomíná návštěvu svatého Františka z Assisi u sultána Malik-al-Kamila v Egyptě a představuje ji jako hledání dialogu, zatímco všechny prameny té doby mluví o tom, že František chtěl Sultána obrátit a podporoval křížové výpravy, které dobývaly Svatou zemi. Ale setkání mezi Františkem a Sultánem selhalo a jak se zdá, Bergoglio by chtěl ukázat, že je schopnější než svatý František k tomu, jak realizovat takový projekt počínaje dokumentem z Abu Dhabí.

Pro realizaci tohoto dialogu nahrazuje František principy katolické víry principy Francouzské revoluce: zvláště trojsloví „Volnost, rovnost, bratrství“. Utopie, jaká v dějinách nikdy nebyla uskutečněna, ale jejím realizátorem chce být v jednadvacátém století papež Bergoglio.

Imigrace a globalizace

„Bratrství“ a „sociální přátelství“ jsou klíčová slova encykliky a počínaje titulem představují novou formu křesťanské lásky. Mírou této lásky není vertikální vztah k Bohu, ale horizontální vztah k našemu bližnímu. Bratrstvím je nazývána tato „solidarita“ a to „solidarita chápáná v hlubším smyslu – tvrdí papež – jako způsob, jak dělat dějiny, a to je to, co dělají lidová hnutí“.

Lidová hnutí jsou ona marxistická hnutí Latinské Ameriky, jimž stál papež František vždy nablízku. V encyklice kritizuje „populistické politické režimy“ a „liberální ekonomické postoje“ jako „formy uzavřeného a násilného nacionalismu“, ale ignoruje přitom komunismus. A přece první světovou mocí v dnešní době je komunistická Čína, která se oficiálně odvolává na Marxe, Lenina a Maa.

Podle papežova spolupracovníka mons. Sanchese Soronda je však Čína zemí, která dnes nejlépe aplikuje sociální nauku církve, a snad právě proto chce s ní Svatý stolec udržovat privilegované vztahy. Papež nespojuje odpovědnost komunistické Číny za rozšíření koronaviru a vylučuje, že tato pandemie může být Božím trestem. A přece všichni papežové učili, že epidemie, války, hlad a každá forma kolektivní rány jsou důsledkem lidských hříchů.

Ale o hříchu a jeho následcích rovněž sociálních encyklika nehovoří. Jediný hřích, jak se zdá, je stavět se proti imigraci, která je nástrojem, jak realizovat „kreativní integraci“, tak drahou papeži Františkovi. Tváří se, jakoby kritizoval globalizaci, ale předmětem jeho kritiky je ve skutečnosti vertikální a zločinné řízení globalizačního projektu. To, co chce, je globalizace široké základny všech sociálních tříd, především na jižní polokouli, řízená lidovými marxistickými hnutími a snad i Čínou.

Na odpis

Jestliže přijmeme velký princip práv, která vyplývají z pouhého faktu, že máme neodcizitelnou lidskou důstojnost, je možné přijmout výzvu a snít o jiném lidstvu. A přece, jestliže je zde jedna země, která pošlapává lidská práva, pak je to právě Čína. Jak je možné o tom pomlčet v dokumentu, který se chlubí lidskými právy jako základem sociálního soužití?

Ale především, papež František nenabízí ani jediný náznak, jak realizovat jeho utopii. A přitom má Církev všechny nástroje nikoliv k uskutečnění utopie míru na zemi, ale k oslazení života v tomto „slzavém údolí“. Nástroje jsou modlitba, svátosti, respektování přirozeného a křesťanského zákona, soukromé i veřejné vyznávání víry v Ježíše Krista, jediné Cesty, Pravdy a Života.

Tato nadpřirozená dimenze je však v dokumentu papeže Františka zcela nepřítomná. A skutečnost, že tato výzva k planetárnímu bratrství je proklamována právě v okamžiku, kdy se rozpoutal bratrovražedný boj na samotném vrcholu církve, jistě nepřispěje k zajištění zdaru.

Autor: ROBERTO DE MATTEI

Překlad: protiproud.cz

Zdroj: <https://www.lumendelumine.cz>